

Publicerad 2014-08-28 11:15 av Ove Arfwedsson

Sommarreflektion

När högsommaren är inne och grönskan står i sitt största djup
då kan man väl gå och längta efter vårens skira flor,
då kan man väl gå och sukta efter vitsippors pärlemor,
och vårbäckars brus och strömmar och vindars fläkt
som i västan bor.

Ja, livet är obeskrivligt, det börjar om och om igen,
och minsta maskros är ett under som tränger genom asfalten,
och myrorna strävar idogt i sin kamp på stenläggningen,
fast vi gör dagen rätt besvärlig med vår bekämpning ej så vän.
Ja, livet är som blomman, det föds i knopp och blommar sen,
det mognar och sen det vissnar och dör till slut i skymningen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ove Arfwedsson med Poeter.se id #21993 innehar upphovsrätten